

POROČILO PREDSEDNIKA IN GLAVNEGA ODBORA

Spoštovani člani in članice. Cenjeni gostje.

Letošnji 42. redni Občni zbor zaključuje prvo leto mandatne dobe odbora, izvoljenega pred enim letom. Glavni izziv, ki smo si ga zastavili, je bilo izoblikovanje homogene skupine, ki bi z dinamičnim načinom upravljanja uspela dati klubu novega zagona in razvojno vizijo za naslednje četrletje. Smernice, ki smo jih zastavili, so bile zelo obširne in ambiciozne, a lahko prepričano trdim, da nam je večino teh uspelo uresničiti.

Med prioritetnimi cilji, ki si jih je zastavil odbor, je bila ohranitev nivoja športne dejavnosti, v prvi vrsti mladinske, na visoki ravni doseženi v zadnjih letih. In zato smo tudi v preteklem letu vložili v ta sektor res veliko, tako s finančnega kot z organizacijskega vidika:

- Nadgradili smo jadrane tečaje, z bogatejšo in kvalitetnejšo ponudbo, in okrepili sodelovane s slovenskimi šolami: naš klub je obiskalo kar nekaj osnovnih šol, priredili smo promocijski »Dan odprtih vrat«, se vključili v projekte »Fare vela« in »Vela scuola«, tako da se je poletnih tečajev udeležilo letos skoraj sto mladih tečajnikov.
- Dodatno smo razširili agonistične ekipe in jadrane razrede v katerih delujemo, tako da imamo sedaj eno najštevilčnejših mladinskih ekip v deželi. Skupno imamo trenutno nad štirideset agonistov, med temi preko dvajset mladih v razredu optimist, kar zagotavlja klubu razvojno bodočnost.
- Posledično smo ojačili trenerski in organizacijski kader, da bi lahko potrdili vrhunsko delovanje in odlične rezultate tudi v tako številčni ekipi. Razpolagamo trenutno s tremi profesionalnimi trenerji, poleg drugih dveh trenerjev, ki jih delimo v sklopu sodelovanja s sosednjim jadrlnim klubom.
- Nadaljevali smo pri ustvarjanju boljših pogojev za športno dejavnost ter veliko vložili v obnovo prostorov (slačilnice, vadbeni prostori, skladišče) in nakup športne opreme (rekviziti, prikolice, gumenjaki).
- Kot v prejšnjih smo tudi v preteklem letu organizirali nekaj zelo pomembnih dogodkov in regat na državni in mednarodni ravni, ki dajejo klubu posebno prepoznavnost in prestiž v jadralskem svetu.
- Največji izziv lanskega leta pa je nedvomno predstavljal prestop nekaterih naših vrhunskih jadralcev v olimpijske razrede. Končno pobiramo najslajše sadove dolgoletnega načrtovanja in vlaganja v mladinski sektor. Po dolgih letih smo namreč spet prisotni v svetu olimpijskih razredov, v tistem svetu, ki v svetovnem merilu in sklopu Jadrane zveze nekaj pomeni.

Glavnina delovanja odbora v lanski sezoni je bila tako usmerjena v utrditev in dodaten razvoj mladinske športne dejavnosti. Visoki cilji so pa bili primerno poplačani z zadoščenjem nad obsežnim izpeljanim delom, z dodatnim razvojem jadrane šole in mladinske agonistične dejavnosti in s pomembnimi rezultati, ki so jih naši jadralci ponovno dosegli tako na državni kot na mednarodni ravni, tako da se lahko še vedno vključujemo med uspešnejše klube v Italiji. TPK Sirena je bil v letu 2017 zapisan v Zlati knjigi Jadrane zveze s kar šestnajstimi vrhunskimi rezultati naših atletov, kar deset naših jadralcev pa je

bilo na podelitvi deželne Jadrane zveze posebno nagrajenih za naslove na mednarodnih, državnih in deželnih prvenstvih. Pred kratkim pa so bile kar štiri naše jadralka, ki so v lanske sezoni oblekle dres državne reprezentance, protagonistke nagrajevanja "Azzurri d'Italia".

O uspešnosti pričajo rezultati, ki so jih dosegli naši jadralci. Navedel bom le nekaj najvažnejših:

CARLOTTA OMARI – 2. EP 49er jun., 2. DP 49er jun.

JANA GERMANI – 3. EP 49er jun., 1. DP 49er jun., 1. mlad. posadka SP 420

CECILIA FEDEL – 3. DP 470, 7. EP jun.

SARA ZUPPIN – Ženska državna prvakinja 420, 12. EP jun.

TINEJ STERNI / LEO FILIPOVIČ – Absolutna deželna prvaka, 5. Under17 DP 420

PETRA GREGORI – 6. Under17 DP 420

ALEKSANDER HAREJ – 40. DP Laser 4.7

LUCA CENTAZZO – 2. Slo DP optimist kadeti

GIUSEPPE MONTESANO – 5. DP optimist primavela

JARO FURLANI – 2. SP Farr40, 2. na SP RC44

BRANKO BRČIN – 2. SP ORC, 2. EP Melges 32

SANDI ŠUC – 1. DP ORC, 3. DP Minilatura

MATTEO OMARI – 1. DP Orc

ALESSIO SPADONI – 2. DP Finn

Vsem jadralcem grejo naše najlepše čestitke! Velika zahvala gre tudi družinam naših atletov, predvsem pa trenerjem in vaditeljem, kateri so glavni akterji uspešnosti naših jadralcev (Nataša Valentič, Robert De Lucia, Matjaž Antonaz, Matia Ugrin, Stefano Zugna).

Vrhunski dosežeki zadnjih let so zadobili v javnosti izredno odmevnost in so doprinesli našemu klubu velik prestiž, laskave čestitke in veliko pomembnih priznanj s strani javnih ustanov in drugih organizacij. Potem ko smo bili lansko leto deležni prestižnega priznanja s strani državnega CONI-ja, "Srebrne Zvezde za Športne Zasluge", smo bili letos deležni pomembnega priznanja s strani Občine Trst "Zaradi doseženih odličnih rezultatov ter za valorizacijo in promocijo športa na teritoriju v letu 2017".

Rezultati, ki smo jih dosegli v preteklih sezonah tako na državni kot mednarodni ravni so za naš klub res nekaj izrednega in segajo, glede na zmogljivosti našega kluba, nad vsa najbolj optimistična pričakovanja. Obdržati taki nivo delovanja zahteva namreč tudi zelo pomembna finančna sredstva, saj pogojujejo našo dejavnost veliki izdatki, ki so potrebni za vzdrževanje in nakup opreme, za kritje potovalnih stroškov pri udeležbi na regatah in za honoriranje trenerskega kadra.

Od letos nam je v velik prestiž, da smo po dolgih letih spet prisotni v svetu olimpijskih razredov in to s kat tremi perspektivnimi jadralkami, z eno v razredu 470 (Cecilia Fedel) in z dvema v razredu 49er (Jana Germani in Carlotta Omari). Pri vseh treh gre za primer mešanih posadk, ki smo jih sestavili v sodelovanju s tržaškimi klubi, s katerimi sodelujemo (v prvi vrsti SVBG, pa še STV in YC Adriaco). Osnovani smo »Projekt Tokio 2020«, s katerim želimo omogočiti nastop svojim najboljšim jadralcem, ki so vključeni v agonistično ekipo olimpijskih razredov, na državni in mednarodni ravni - tudi v luči bodočih tekmovanj

in priprav za Olimpijske igre v Tokiju leta 2020 - in uveljaviti v širšem kontekstu visok nivo, ki smo ga dosegli v zadnjih letih.

Delovanje na članskem, olimpijskem nivoju, pa predstavlja seveda za nas nov velik izziv, obenem pa tudi dodatno finančno breme. V to se seveda zavedajo tudi družine naših vrhunskih atletov, na katerih sloni glavna stroškov delovanja. Reševanje problematike finansiranja vrhunskih atletov pa smo se lotili tudi v sklopu Deželne jadrane zveze in Zduženja slovenskih športnih društev v Italiji. Ob pomoči matičnega kluba, v mejah naših zmogljivosti seveda, pa je bil glavni cilj teh vrhunskih posadk čimprejšnja vključitev pod okrilje Državne jadrane zveze. Kar nam je v veliki meri tudi uspelo, predvsem v razredu 49er, saj sta se posadki naših jadralk izkazali kot najboljši dve na državni ravni, tako da sta že prešli v sklop državne reprezentance (razvojna skupina), v okviru katere poteka glavna njihove dejavnosti. Jadralka v razredu 470 pa je bila deležna pomembne finančne pomoči s strani Jadrane zveze (študijska podpora). Tako so se že v prvem olimpijskem letu vse tri naše jadralke, ki so ubrale pot visoke profesionalizacije, presenetljivo odlično izkazale, da lahko upravičemo zatrdimo, da niso za naš klub olimpijske sanje več samo sanje, ampak se v bodočnosti lahko res uresničijo (2020-2024).

Za naslednjo sezono postaja zato glavni izziv kluba to, da se jadrano delovanje ohrani na tako visoki ravni, kar pa nam bo lahko uspelo samo s pomočjo naše športne krovne organizacije, prispevki javnih ustanov, s prepotrebno podporo naših pokroviteljev in pa nenazadnje s podporo in pomočjo vseh naših članov.

Zelo pomemben segment našega delovanja predstavlja tudi organizacija pomembnih dogodkov in regat, ki dajejo klubu poseben prestiž v jadralskem svetu. Potem ko smo bili pred leti že sovdeleženi pri organizaciji nekaj zelo pomembnih regat na mladinskem področju (meddeželna selekcijska regata optimistov, državna regata 420, mladinsko državno prvenstvo enosedov), moramo za leto 2017 izpostaviti predvsem našo sovdeležbo pri organizaciji daleč najpomembnejšega jadralskega dogodka, ki jih je doživel tržaški zaliv v zadnjih letih: Svetovno prvenstvo regatnih jadrnic kategorije ORC (TPK Sirena, SVBG, STV, YC Adriaco, YC Porto S.Rocco in CV Muggia). Event je privabil v Milje nad 2000 jadralcev, 150 jadrnic in vso svetovno jadralsko elito, za naš klub pa je predstavljalo aktivno sodelovanje pri organizaciji svetovnega prvenstva edinstveno priložnost, veliko čast in zgodovinski dosežek. Naš klub je bil neposredno odgovoren za organizacijo regatnih polj in sovdeležben pri organizaciji na kopnem. Prvenstvo, ki je trajalo celih deset dni in je zahtevalo ogromno energije in profesionalen organizacijski pristop, je odlično uspelo. Pri organizaciji je delovalo skoraj 100 prostovoljcev, med katerimi tudi lepo število naših članov, katerim se še enkrat iskreno zahvaljujem za izkazano sodelovanje.

V začetnem delu sezone smo organizirali drugo izvedbo Mednarodne regate razredov 420 in laser, ki smo jo pred leti na novo osnovali v sodelovanju s klubom Barcola Grignano. Sodelovanje med kluboma si je letos priborilo organizacijo še ene pomembne regate: Jadrana zveza nam je namreč dodelila organizacijo državne regate olimpijskega razreda 470, ki je veljala kot kriterijska regata za nastop na evropskem in svetovnem prvenstvu. Tudi ta zahtevna organizacija je nadvse uspela. Jeseni smo organizirali še četrto izvedbo našega že tradicionalnega Jadranskega mitinga za optimiste, za katerega smo prepričani, da lahko z leti zadobi pravo mednarodno razsežnost.

Omenil sem sodelovanje s sosednjim jadrlnim klubom Barcola Grignano pri skupni organizaciji regat, sodelovanje pa ni omejeno samo na to področje. Že obstoječe odlične odnose smo namreč pred leti uspeli močno nadgraditi, tako da delujemo sedaj v zelo tesnih odnosih in na podlagi skupnih projektov, ki zaobjemajo sodelovanje na vseh področjih. Z dolgoročnim dogovorom, katerega smo podpisali z novim vodstvom pred tremi

leti, smo v prvi vrsti omogočili ohranjanje obstoječih pozicij, ustvarili idealne pogoje za agonistično delovanje in sistem racionalizacije stroškov. Po drugi strani smo načrtali dolgoročne razvojne možnosti za naše atlete in pa strateške smernice osvajanja še odmevnejših in prodornejših rezultatov. Medsosedski odnosi so sedaj res na izredno visoki ravni, tako kot še nikoli, medsebojno sodelovanje na športnem področju pa je osnovalo tu, v Barkovljah, pravi tržaški jadranski pol. Kronanje teh odnosov predstavljala vključitev Sirene med pobude Barcolane z organizacijo spremne regate "Go to Barcolana from Slovenija" in zelo uspelega sprejema slovenskih posadk, na predvečer Barcolane, ki je potekalo letos v bivši Tržaški ribarnici, v sodelovanju s Generalnim konzulatom Republike Slovenije in ZSŠDI-jem. Že tretja izvedba regate je bila uspela in zelo odmevna. Naše sodelovanje z Barcolo Grignano, predvsem pa odličen odnos vzpostavljen z njenim predsednikom Mitjo Gialuzom, so omogočili, da se je slovenska prisotnost na Barcolani lahko razširila tudi na celo vrsto drugih spremnih dogodkov v priredbi naših športnih in kulturnih zvez in organizacij.

Odlične odnose ohranjamo tudi s drugimi našimi sosedi, predvsem z veslaškim klubom Saturnia, ki nam logistično priskočijo na pomoč tako pri organizaciji regat kot pri vsakodnevem športnem delovanju z medsebojnim koriščenjem struktur. Naše uspešno delovanje in vrhunski rezultati so prinesli našemu klubu prestiž in priznaje naše vloge, tako da nas drugi krogi zelo upoštevajo in cenijo našo specifičnost. Zelo dobre odnose ohranjamo s pomembnejšimi tržaškimi jadranskimi klubi (SVBG, STV, YC Adriaco, YC Porto S.Rocco in CV Muggia), med katerimi se je osnovalo plodno medsebojno sodelovanje in je obrodilo organizacijo že omenjenih pomembnih regat in sestavo skupnih posadk.

Že pa razmišljamo in delamo tudi v perspektivi naslednjih sezon. S predsednikom in športnim vodstvom Barcolo Grignano smo si pred leti zadali kot dolgoročni cilj organizacijo svetovnega ali evropskega prvenstva iz mladinskih razredov, v katerih imamo priznano tradicijo in svetovne dosežke. Ker pa je bilo v zadnjih letih kar nekaj mednarodnih prvenstev organiziranih v Italiji in bi nam lahko prav to dejstvo prekrizalo štrene, smo se odločili, da organizacijo uokvirimo v mednarodno sodelovanje s slovenskim JK Pirat iz Portoroža. Pobuda je obrodila nadvse pozitivne odzive, tako da smo predstavili kandidacijo za organizacijo svetovnega prvenstva v razredu 420 za leto 2019. Že ob prvi kandidaturi, v katero pa nismo uložili velikih sredstev v promocijo, smo prišli v finalni izbor in izgubili dodelitev prvenstva za samo par glasov proti močnim tekmečem iz Portugalske, ki so naskakovali prvenstvo že nekaj let. Na podlagi nadvse spodbudnega razulata se nismo predali, preverili smo druge možnosti kandidatur, in si nazadnje izborili s strani mednarodne jadrane zveze organizacijo Svetovnega mladinskega prvenstva v olimpijskem razredu 470 za leto 2019, ki se bo odvijalo v mesecu juliju v Piranskem zalivu, v soorganizaciji JK Pirat, SVBG in TPK Sirena. Za naš klub predstavlja soorganizacija svetovnega prvenstva v olimpijskem razredu res edinstveno priložnost, veliko čast in zgodovinski dosežek.

Odlične odnose gojimo tudi z novimi vodstvi in kadri Jadrane zveze, tako deželne kot državne, kot tudi z vodstvi posameznih jadranskih razredov. Če so nam do pred nekaj desetletji celo osporavali včlanjevanje v Jadrano zvezo, nam danes priznavajo našo vlogo, nas zelo upoštevajo in cenijo. V vodstveni strukturi deželne Jadrane zveze ostaja predstavnic našega kluba, trenerka Nataša Valentič, ki opravlja v sklopu Jadrane zveze najvišjo deželno tehnično funkcijo (Deželna tehnična vodja).

Pozitivno dejstvo predstavlja tudi okrepitev naše prisotnosti v zboru jadranskih sodnikov. Za naš klub predstavlja tudi ta sektor izredno pomembnost iz več vidikov: omogoča nam vzpostavljanje stikov v sklopu Jadrane zveze tudi na tej ravni, krepi znanje naših članov na tem specifičnem področju, predvsem pa nam zagotavlja avtonomijo pri organizaciji naših regat. Pozorni smo tudi na izobraževanje obstoječega trenerskega kadra in vlaganje

v mlade sile, ki jih postopoma vključujemo v pomoč pri jadralski šoli, ker si samo tako lahko zagotavljamo kvalitetno delovanje tudi v bodočnosti.

Sekcija športnega ribolova pa žal še ni uspela ponovno zagnati delovanja. Organiziranost sloni na peščici članov, ki vodijo dejavnost, tako da so naši atleti še vedno lahko tekmovali na pokrajinski ravni. Naš klub je tudi uspešno izpeljal nekaj tekmovanj. Žal pa še vedno nismo uspeli obnoviti dolgo pričakovanih in zaželjenih tečajev ribolova za mlade, predvsem zaradi pomanjkanja trenerskega kadra.

Delovanje na področju celotne naše mladinske dejavnosti, tako v jadransko kot v športnem ribolovu, nameravamo vsekakor še razvijati in utrditi, saj se pri društvu dobro zavedamo, da je kvalitetno delovanje na mladinskem področju porok za razvoj celotne društvene dejavnosti in posledično edina garancija za obstoj naše prisotnosti na tržaški obali.

TPK Sirena trenutno šteje skupno 443 članov: 190 rednih članov, 96 družinskih, 107 mladinskih, 44 članov atletov agonistov, 6 zaslužnih in častnih članov.

V prejšnjem letu so nas za vedno zapustili g. Sergio Ludvik, g. Luciano Santich, pred kratkim pa g. Mauro Pace in g. Adriano Magajna. V njihov spomin predlagam minuto molka. / Hvala.

V letu 2017 se je Glavni odbor odbor sestal 12-krat. Poleg tega so se odborniki redno sestajali po posameznih resorjih za organizacijo jadralske dejavnosti in regat, upravljanje kluba in vodenje vzdrževalnih del. Redno so potekali stiki z zunanjimi sodelavci in razna srečanja s predstavniki jadralske zveze in klubov, s katerimi sodelujemo, s pokrovitelji in z različnimi upravami in ustanovami za pridobivanje prispevkov.

Glede na pomembno število članov, obsežno imovino, s katero upravljamo, razvejano športno dejavnostjo in z vsem tem povezanimi zakonskimi in fiskalnimi obveznostmi, je postalo upravljanje kluba iz leta v leto bolj obremenjujoče in obvezujoče. Z izvrševanjem nekaterih ključnih funkcij, na katerih sloni glavnina delovanja, se nekateri odborniki soočamo skoraj vsakodnevno, seveda prostovoljno, a z zelo velikim žrtvovanjem delavnega in prostega časa. Vsak seveda pristopi k delovanju odbora po svojih željah in možnostih, kar seveda ne zadošča vedno za kritje vseh zadolžitvev. Zato se moramo pri upravljanju vedno v večji meri posluževati zunanjih sodelavcev in pomočnikov, ki pomagajo pri rednem upravljanju: tajništvo, knjigovodstvo, čiščenje in urejanje sedeža, zunanje konzulente in storitve. Že nekaj let so tudi vse trenerske funkcije profesionalno plačane, prav tako kot večino del pri obnovi in vzdrževanju sedeža opravljajo zunanja podjetja, kar seveda bremeni bilanco. Doprinos večine članstva je žal zelo skromen, saj večina teh doživlja upravljanje in dogajanje v klubu zelo oddaljeno. Ta pristop bo treba korenito spremeniti, saj si brez prostovoljnega dela naš klub ne bo mogel zagotoviti obstoja, v obratnem primeru pa bo treba poseči po zvišanju članarin za kritje vseh omenjenih storitev.

Športna društva, predvsem jadralski klubi, so v zadnjih časih vedno pod večjim drobnogledom. Nekateri tržaški klubi so bili v zadnjem letu podvrženi strogim fiskalnim pregledom, ki so postavili pod drobnogled predvsem njihovo komercialno dejavnost in priveze, in utrpeli so zelo slane globe. Z zadevo se je ukvarjala tudi Jadralska zveza in CONI. Potrjeno je bilo dejstvo, da se društva, ki delujejo skladno s smernicami statuta in predpisi amaterskih športnih društev, ter jasno ločijo institucionalno od komercialne dejavnosti, nimajo kaj bati.

Glede državnih koncesij športnim društvom ni prišlo do bistvenih novosti. Področje nasipa, kjer domujejo pomorski klubi, je namreč ostalo pod državno domeno, ki jo upralja Pristaniška ustanova. In tudi vstop veljave direktive Bolkenstein je vlada pred iztekom leta ponovno podaljšala, vse do leta 2020. Posamezne priveze, ki so v naši koncesiji, bomo morali letos zaradi novih zakonskih predpisov evidentirati v katasterki mapi. Pozitivno noto za ves barkovljanski nasip pa predstavlja dejstvo, da naj bi v letošnjem letu tržaška občinska uprava udeležila veliko parkirišče, s katerim bi končno rešili pereči problem, ki ovira in omejuje naše delovanje in to predvsem ob priliki organizaciji športnih manifestacij.

Leto, od katerega se poslavljamo, je bilo z ekonomskega vidika še kar zahtevno, predvsem zaradi pomembnih obnovitvenih del našega sedeža. Potrebni je bilo veliko idej in veliko energij, da smo zmogli prebroditi zahtevno finančno leto brez večjih travm. V začetku mandatne dobe smo kot primarni cilj postavili prihranke pri več postavkah, z zamrznitvijo vseh nenujnih stroškov in konsolidacijo bilance s krčenjem izdatkov predvsem za jadralno dejavnost (vadnine, vpisnine). S skrbnim upravljanjem nam je uspelo, kljub zelo razvejanemu delovanju in uspešni sezoni, ter omenjenim obnovitvenim delom, ki so zahtevala izreden finančni zalogaj, pozitivno zaključiti bilanco za leto 2017. Finančno leto smo zaključili z dobičkom v višini več kot 3.000€, ki smo ga vsmerili v kritje izgub prejšnjih mandatnih dob, ki so v glavnem sad odpisa starih neplačanih članarin in kopičenja manjših primanjklajev zadnjih desetletij. Pri analizi bilance je vredno pozornosti tudi dejstvo, da so prihodki skladni s proračunom za leto 2017 (190.000€), medtem ko so stroški seveda nižji za vsoto izkazanega dobička. Odlično in s pozitivnim izkupičkom se je v preteklem letu izšla predvsem dejavnost jadralne šole, katere se je udeležilo skoraj sto osnovnošolskih otrok.

Posebno se moram zahvaliti ZSŠDI-ju za sodelovanje in finančno pomoč pri vseh naših pobudah, še predvsem pa se moram osebno zahvaliti predsedniku Peterlinu, s katerim odlično sodelujem. Jožiju želimo, da bi čimprej okreval, saj ga v naši športni srenji nujno potrebujemo. Toplo se zahvaljujem vsem članom, ki so nam prispevali ob raznih prilikah in tistim, ki so klubu dodeli 5⁰/₀₀ davka IRPEF. Za pomembno donacijo se obenem iskreno zahvaljujem našemu častnemu članu Inkotu Starcu in pokojnemu Lucianotu Santichu in pa družini Barbiero za podarjene stalaže za jadralno skladišče. Iskrena zahvala pa gre predvsem gospe Nerini Ferfolja, ki je s prostovoljnimi prispevki v sklopu raznih njenih družabnih pobud uspela podatiti klubu novo ozvočenje in projektor (lansko leto prenosni računalnik).

Po drugi strani pa postaja priliv prispevkov iz raznih drugih javnih ustanov žal vedno manjši, čeprav se marljivo odzivamo na vse možne razpise za razne projekte. Veliko energij je šlo tudi pri zasledovanju pridobitev sponzorizacij. Čeprav si v trenutku gospodarske krize ni lahko izboriti pomembnih podpor in je zamejsko družbeno gospodarstvo skoraj v celoti propadlo, nam je uspelo skoraj v celoti obdržati letni delež sponzorjev. Za ta pomemben doprinos se zahvaljujem vsem našim pokroviteljem, ki dojemajo naše uspehe, verjamejo v vidljivost našega kluba in podpirajo zato naše delovanje. V prvi vrsti se moram za pomembno pomoč zahvaliti Zadružni Kraški Banki in pa podjetjem Aluboma, Oceanmarine, TAL, Banca di Cividale, Primoaroma, Rolich, StudioVegliach, Adriamarine in Sias. Prepričan pa sem, da prihodki iz sponzorizacij in prispevkov še zdaleč niso odraz našega delovanja, izjemnih uspehov, našega članstva in odmevnosti, ki jo lahko nudimo v javnosti, in nenazadnje političnega pomena našega delovanja v tem prostoru.

Velik delež v bilanci predstavlja postavka obnovitvenih del našega sedeža, s katerimi se ukvarjamo že nekaj let z namenom, da bi postopoma v celoti obnovili sedež. Pred petimi leti smo se najprej lotili ureditve zunanjih prostorov, lope in skladišča, nato realizacije

prepotebnih prostorov za tajništvo, arhiv in sejno sobo, oziroma učilnico za atlete. Pred tremi leti smo se nato lotili prenove glavne dvorane, prostorov društvenega bara in kuhinje ter povezanih sanitarij. Morali smo poseči tudi v sanacijo nekaterih zidov ter obnovo kanalizacije, inštalacij in električnih napeljav. Prav tako sta bila tudi kuhinja in bar prepotrebna nakupa nove opreme. Vsa ta dela smo pred leti naredili brez vsakršnega prispevka, s pomočjo bančnega posojila, ki še danes močno bremeni bilanco. Pred dvema leti smo bili deležni novega presenečenja: pokvaril se je namreč celoten sistem centralnega ogrevanja, ki je bil sicer star že skoraj trideset let in ni bil v skladu z novimi zakonskimi predpisi, tako da smo ga morali nujno obnoviti. Nadomestili smo tudi dotrajan sistem črpanja greznice, ostaja pa še neizdelan sistem čistilnih naprav, ki bi ločeval maščobe od ostalih odtočnih vod iz kuhinje, za kar se moramo pogostoma posluževati čiščenja greznice.

V teku vseh teh del je prišlo na dan spoznanje, da je naš objekt, ki ni bil deležen že desetletja korenitih vzdrževalnih del, precej v slabem stanju in da potrebuje še nekaj nujnih rednih in izrednih vzdrževalnih del: zamenjava dotrajanih vrat in oken, sanacija zunanjih sten in strehe, obnova slačilnic za atlete, tlakovanje notranjih prostorov in zunajosti pred barom, integracija električnih in termičnih inštalacij in zunanje razsvetljave, zamenjava dotrajanega ograja, ureditev zelenic in drče, ter nenazadnje gradnja valobrana oz. pomola, ker prihaja do hude erozije obale. Dolgoročno se je izkazala tudi potreba po dodatnih prostorih za razvoj športne dejavnosti: telovadnica, večje slačilnice glede na povečano število atletov in pa večja lopa za skladišče. K vsemu temu treba prišteti še redno vzdrževanje celotne imovine in periodično obnavljanje rekvizitov, ki so nam potrebni za športno udejstvovanje (kombiji, prikolice, gumenjaki, razna oprema).

Tako pomembnih investicij, pa si naš klub sam ni mogel privoščiti, saj bi le-te bile lahko povod za ponoven propad športne dejavnosti. Tudi na ramenih samih članov so take investicije nevzdržne. Glede na pomembno vlogo, ki jo predstavlja naš klub v širšem pomenu za vso našo slovensko stvarnost, tako zaradi specifične dejavnosti in poslanstva ter pomembne lokacije na kateri domujemo, smo v javnosti izpostavili prepričanje, da bi morali biti deležni večje pozornosti in izrednih prispevkov iz sklada za manjšino. Navsezadnje je TPK Sirena med redkimi slovenskimi društvi, ki upravljajo in vzdržujejo lastno imovino. In tako, kot sem že omenil na lansken občnem zboru, se je z odločilnim posredovanjem predsednika ZSŠDI Peterlina in deželnega svetnika Ukmarja, pomembno vlogo deželnega odbornika Torrentija ter privoljenjem Posvetovalne komisije za slovensko manjšino in obeh krovnih organizacij (SKGZ in SSO) porodila zamisel možnosti finasiranja rednega vzdrževanja sedežev slovenskih športnih društev iz sklada za manjšino, ki se je potem konkretizirala v javni razpis, iz katerega nam je bil dodeljen prispevek v višini 40.000€ za redno vzdrževanje našega sedeža za sledeča dela: zamenjavo vseh zunanjih oken in vrat obeh objektov, prenovo slačilnic in kopalnice za atlete in povezanih inštalacij ter velikega prostora za vadbo in skladiščenje opreme. Finančno kritje del je seveda bremenilo tudi bilanco kluba, saj prispevek ni kril celotne 100% investicije. Dela smo udejenili v teku lanskega leta, tudi s pomembnim delavnim doprinosom nekaterih odbornikov (projektiranje in vodenje del, pleskanje) in pa upravitelja našega bara Križmana, katerim se iskreno zahvaljujem za izkazano pomoč.

Z notranjo prenovo našega sedeža, ki je bila nujna in prepotrebna tudi za uskladitev z zakonskimi in higijenskimi predpisi, predvsem pa z zamenjavo zunanjih vrat in oken je postal naš klub lepši in udobnejši za člane in atlete in se lahko zdaj v spodobni luči predstavi javnosti. Našo dvorano sedaj sprašujejo v uporabo razna kulturna in športna društva, med temi ZSŠDI, za prirejanje srečanj, predstavitev ali občnih zborov, Jadralna zveza za tečaje in predavanja, poleg seveda naših članov za razne družabnosti.

Na tej poti pa bo treba še vztrajati in poiskati dodatne rešitve in prispevke, saj nismo še zdaleč zadostili vsem našim potrebam sedeža. In k sreči smo tudi letos uspeli iz deželnega sklada za manjšino za vzdrževanje sedežev slovenskih športnih društev pridobiti dodatnih 40.000€ za izredno vzdrževanje našega sedeža za sledeča dela: zamenjava notranjih vrat, razširitev vhoda, prilagoditev dostopa zakonskim pedpisom za nepokretne, delna sanacija fasad in strehe, zunanja ureditev.

Obenem je Dežela pred kratkim dofinasirala razpis iz leta 2015 za redna vzdrževalna dela, na katerem smo prej za nekaj mest izpadli iz prispevka, tako da bomo v letošnjem letu lahko koristili iz vsedeželnega sklada še dodatnih skoraj 20.000€, za dela za katera smo zaprosili že leta 2015. Skupno torej bomo lahko imeli v letošnjem letu 60.000€ prispevkov, s katerimi bomo lahko marsikaj naredili. V dveh letih znašajo pridobljeni deželni prispevki celih 100.000€, če vključimo doprinos kluba, pa bo celotna investicija zadnjih šestih let v obnovo društvene imovine dosegla skoraj 180.000€.

Ob dejstvu, da prispevki ne krijejo v 100% meri investicij in ker si ne moremo privoščiti dodatno bremeniti športno dejavnost, je namen odbora prositi člane za majhen doprinos v obnovo naše imovine z izrednim prispevkom »una tantum«. Zavedati se moramo, da predstavlja naš sedež dom, ki je v posesti vseh nas članov - delničarjev. Spomim naj tudi, da so članarine nespremenjene že od leta 2012 in da smo doslej vse investicije zadnjih let krili le v majhni meri s pomočjo simboličnega izrednega prispevka »una tantum« s strani članov iz leta 2015 (7.000€). Večji del zneska pa smo poleg prispevkov krili iz bilančnih postavk in z bančnim posojilom. Predsedsvo ne smatra za primerno, da bi dodatno posegli po posojilu, obenem nekateri odborniki, ki jamčijo posojila z osebno imovino, ne mislijo posredovati dodatnih osebnih jamstev. In ker smatramo, da bi bilo res škoda neizkoristiti tako pomembnih prispevkov, ki so nam bili letos dodeljeni (60.000€), s katerimi lahko izvedemo še kako potrebna vzdrževalna dela, apeliram da odgovornost vseh članov, da odobrijo predlagani prispevek »una tantum«, izračunan na podlagi razlike med stroški in prispevki, v višini približno 25% članarin (60€ za rednega člana, 25€ za družinske člane soproge; izvzeti družinski člani otroci, mladinski člani in atleti). Saj bi morali v primeru odpovedi deželnih prispevkov na vsak način v naslednjih letih poseči po omenejnih obnovitvenih delih, ki bi bila v takem primeru v celoti v breme članstva.

Letošnji 42. redni Občni zbor zaključuje prvo leto mandatne dobe odbora, izvoljenega pred enim letom. Premosorazmerno z razvojem dejavnosti pa je postalo tudi upravljanje kluba izredno zahtevno in obvezujoče, tudi glede na obsežno imovino in pomembno število članstva, s katerim upravljamo, in z vsem tem povezanimi zakonskimi in organizacijskimi obveznostmi. Pri nekaterih ključnih funkcijah odbora, na katerih sloni skoraj celotno delovanje, je bilo že zaznati prve znake utrujenosti, predvsem pa se je občutil padec prvotne zagnanosti in pomanjkanje novih idej. Tako smo pred enim letom s svežimi silami in s specifičnim kritjem posameznih funkcij skušali dati klubu novega zagona, s katerim naj bi bili kos zahtevnemu delovanju in novim izzivom in bi lahko naprej zasledovali zastavljene cilje.

Sedanji odbor je rezultat odkritega soočenja v prejšnjem odboru in hvalevrednega odziva nekaterih članov, ki so izrazili pripravljenost za konstruktiven pristop v novi odbor. Kot pri vsaki stvari pa je potrebno nekaj časa, da vsa posamezna kolesa, zapletenega stroja naše organiziranosti, razumejo stvarnost in se začnejo vrteti usklajeno. Dobrim nameram mora slediti veliko prostovoljno delo, prisotnost v klubu in odgovornost pri izvrševanju posameznih funkcij in pobud. Kritično sem pred nekaj meseci izpostavil dejstvo, da je, v sicer številnem petnajstčlanskem odboru, doprinos nekaterih verjetno pomanjkljiv, tako da sloni še vedno glavnina zadržitev celotnega upravljanja na peščici odbornikov. Vedno več delovanja moramo zato naložiti zunanjim plačanim sodelavcem (tajništvo, knjigovodstvo,

trenerstvo, čiščenje, redna popravila itd.), kar bremeni bilanco in neposredno upliva na višino članarin. Tak pristop bo treba korenito spremeniti, saj si brez prostovoljnega dela vseh, tako odbornikov kot članstva, naš klub ne more zagotoviti obstoja in se lahko, v primeru odpovedi nekaterih nosilnih elementov, v par letih sesuje celoten sistem.

V bližnjo prihodnost pa gledam pozitivno in sem preričan, da je lahko odbor še kos pomembnim izzivom in zadolžitvam, ki nas čakajo v naslednjih letih pri športni dejavnosti, rednemu upravljanju in vzdrževalnih delih sedeža. Obenem pa pozivam celotno članstvo na pozitiven pristop in sodelovanje, tako pri posameznih pobudah kot pri vsakodnevnem delovanju.

Rad bi se iskreno zahvalil vsem svojim sodelavcem za njihov doprinos do naših uspehov, za ogromno opravljenega dela in ves napor, ki so ga tako nesebično nudili našemu klubu in s tem istočasno vsej širši skupnosti.

Dovolite mi, da se nazadnje v imenu odbora še zahvalim vsem članom, ki so finančno podprli ali na katerikoli način pripomogli pri delovanju. Vsem atletom pa želim lep veter in veliko uspehov tudi v letošnji sezoni. Hvala.

Predsednik
Peter Sterni